

mogudes... Espero poder-me casar més endavant. M'agrada anar amb un noi, però que sigui en sèrio...

Mai t'has vist diferent dels altres?

Abans sí, perquè no sabia què em passava. Ara, cada cop aguanto més la gent. Abans fugia o reaccionava fort. Ara també prenc menys medicació.

Com ho has fet per sortir-te'n?

M'ha anat molt bé poder parlar amb la Carme. Ella m'escolta i entén molt bé el que em passa. M'agrada quan xerrem. Perquè sempre hi ha conflictes o problemes que necessito parlar.

I a casa què fas?

Jo em faig el menjar, arreglo l'habitació i ajudo els meus pares en tot el que puc. Abans tot ho feia la meua mare. Ara els meus pares ja són força grans. A la meua mare fa poc la van operar de vida o mort. Encara que ells tenen una pensió, si puc també els dono un cop de mà amb els meus cèntims. Des que treballo a La Fageda els meus pares em fan més cas, també quan parlo a soles amb ells.

Quin desig tens per al futur?

M'agradaria trobar la persona que jo voldria que fos, que a vegades no és. Ja sé que és difícil...

Isabel Solé Casals

Oscar de la Rica

Amb bicicleta adaptada

L'adaptació de l'entorn

Quin esforç trencar barreres... D'acord, una persona amb qualsevol discapacitat pot esforçar-se i responsabilitzar-se de la seva discapacitat, però, ¿què hi ha del medi? Què hi ha de l'entorn per tal de facilitar aquesta integració? Cal que la societat també trenqui barreres, integrar la diferència i donar espai a la diversitat.

Gironins que trenquen barreres

L'Oscar és un noi de 23 anys que treballa en el Centre Especial de Treball de la Fundació Altem, al servei de manipulats. Actualment viu amb la seva família a Figueres.

És una persona amb discapacitat intel·lectual, amb necessitat de suport intermitent, i discapacitat física, amb hemiparèsia dreta i paràlisi cerebral mixta.

Des del maig de 2002 treballa al Centre Especial de Treball en el servei de manipulats de la fundació, en una màquina ideal per a les seves capacitats. Normalment ve a treballar amb el transport adaptat, però quan li ve de gust i fa bon temps arriba amb una bicicleta adaptada. Normalment les bicicletes tenen el fre de darrere a la part dreta. L'Oscar no té mobilitat en aquesta part i s'ha canviat els frens de costat.

Testimoni

Com se't va acudir adaptar la bici? D'on vas treure la idea?

Si fes servir el fre de davant se m'aixecaria la roda de darrere i donaria la volta. No m'ho va dir ningú, ja ho sabia. L'altra bici que tinc és de pastilla i ho vaig demanar al mecànic perquè sabia que no era molt difícil fer-ho, però amb aquesta altra dubtava que m'ho fessin, perquè és de fre de disc. Ho vaig preguntar i m'ho van fer.

On ho has fet?

A la botiga on he comprat la bici. El mecànic d'aquesta botiga m'ho va fer.

Et va costar dir-l'hi, al mecànic?

No, perquè ja m'ho havia fet altres vegades.

Et va ajudar algú?

Vaig anar a la botiga a veure les bicis tot sol. Quan vaig saber els preus em va ajudar la meua mare. La meua germana va mirar preus a Girona. Finalment vam comprar-la a Figueres. Per demanar l'adaptació ho vaig fer sol.

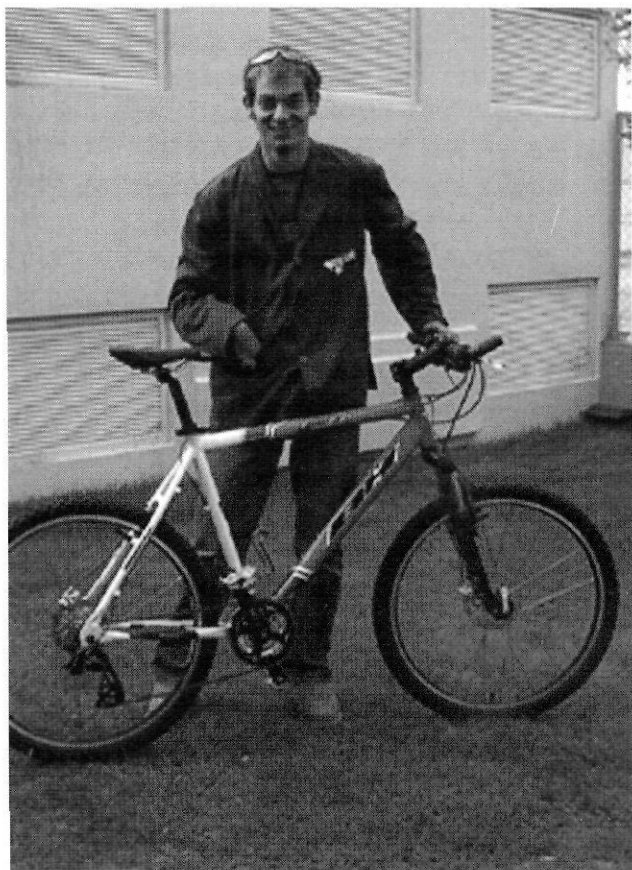
Com t'ha influït en la teua vida tenir un mitjà de transport adaptat?

Em permet moure'm més. Em va molt bé.

Tens alguna altra cosa adaptada?

No, només tinc les dues bicis.

La utilitzes sovint, la bici?

Per venir a treballar i fer una volta per Figueres.

Comparteixes amb alguna persona l'ús de la bicicleta?

Amb algun amic.

Has pensat alguna vegada a treure't el carnet i tenir un vehicle adaptat?

Ja ho vaig provar, però em costa saber llegir i comptar.

Però hi ha exàmens adaptats per a persones que no saben llegir i escriure. Ho sabies?

No, no ho sabia.

Perquè no et compres una moto? No necessites carnet.

Ja hi he pensat, m'agradaria un ciclomotor.

L'hauries d'adaptar?

Sí, canviar de costat el gas. Vaig preguntar-ho en una botiga i em van dir que es podia fer.

Així, l'adaptació del medi permet a una persona amb discapacitat moure's el més autònomament possible, adaptant el seu entorn en funció de les seves capacitats i habilitats.

Oscar de la Rica

Treballador del Centre Especial de Treball

Amb la col·laboració de l'Equip Tècnic de la Fundació Privada Altem

Fermí Sidera

Periodista

EM DIC FERMÍ SIDERA RIERA, I VAIG NÉIXER (EL SETEMBRE DE 1954, AIXÒ ÉS, el segle passat) i créixer a la Celler de Ter (la Selva), fins que als 11 anys em van enviar a estudiar el batxillerat amb els pares claretians, a Sant Boi de Llobregat i Montgat (que, val a dir-ho, eren un oasi de catalanisme enmig de la insuportable grisor agressiva d'aquella època). Vaig fer COU nocturn a l'institut de Girona, i després em vaig arrossegar quatre anys per la Universitat de Barcelona, sense gaire profit (eren temps de corredisses policials patrocinades pel pare de l'exministra Valdecasas, de contínues vagues en solidaritat amb les causes obreres, de *manis* i pancartes, d'engatjament i *passotisme*, de politització extrema i de *hip-*

pisme descordat, tot barrejat) i sense completar la carrera de filologia, que vaig abandonar per muntar amb uns amics un negoci, un bar-llibreria, que va acabar com el rosari de l'aurora. Era la segona meitat dels anys setanta, en què la mort del dictador va comportar uns canvis polítics radicals (va anar en aquest ordre, no pas al revés), i l'efervescència d'aquell temps em va agafar de ple. ¿Potser si no m'hi hagués ficat tan a fons i m'hagués cuidat una mica no hauria tingut els problemes que vaig tenir, o n'hauria tingut menys? No ho sé, però la vida passava per allà davant, i era molt difícil resistir-s'hi, i a vegades costa molt pensar en la factura que hauràs de pagar, sobretot si no

